

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/57/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121200874
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8121200874.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpený: Občianske združenie Právna pomoc poškodeným, IČO: 50 951 947, so sídlom D. E. XXX/XX, XXX XX F., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o návrhu žalobcu na zaplatenie finančného zadostučinenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/14/2021-104 zo dňa 8.8.2022 takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 650 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.000 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške týchto trov.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol v poradí druhým rozsudkom o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia finančného zadostučinenia vo výške 6.672,39 eur. Žalobca v žalobe uviedol, že konaním žalovaného mu vznikli problémy, ako napr. zablokovanie účtu, neplatenie pohľadávok z dôvodu zadržania finančných prostriedkov a podobne. Neplatný rozsudok Rozhodcovského súdu mal na žalobcu negatívny vplyv, pretože boli voči nemu vedené exekúcie, a to pod sp. zn. 82Er/310/2016 a 70Er/286/2016, kde pre neplatnosť rozhodcovskej doložky bolo v prvom prípade konanie zastavené a v druhom prípade bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá.

Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že v konaní 7Csp/227/2017 bol úspešnou stranou sporu. Prvoinštančný rozsudok bol rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 12Co/112/2019 potvrdený. Bolo konštatované, že úvery od žalovaného sú bezúročné a bez poplatkov a žalovaný je povinný vydať žalobcovi uvedenú finančnú čiastku vo výške 3.126,24 eur. Preto si uvedenú sumu uplatnil ako primerané finančné zadostučinenie, ku ktorému prirátal primerané finančné zadostučinenie za konanie 82Er/310/2016 vo výške 1.714,06 eur, za konanie 75Er/226/2016 vo výške 1.709,01 eur a 123,08 eura.

Prvoinštančný súd tak rozhodol v poradí druhým rozsudkom po tom, čo predchádzajúcim rozsudkom č.k. 9Csp/14/2021-62 zo dňa 17.6.2021 žalobe čiastočne vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zamietavý výrok prvého rozsudku prvoinštančného súdu sa stal právoplatným dňa 17.7.2021. Vo zvyšku bolo rozhodnutie prvoinštančného súdu Krajským súdom v Prešove uznesením sp. zn. 17Csp/33/2021-89 zo dňa 24.2.2022 zrušené a vrátené na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Aktuálne v napadnutom rozsudku prvoinštančný súd zistil, že pokiaľ ide o konanie pod sp. zn. 7Csp/227/2017, žalobca sa domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť preto, že z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zaplatil na poskytnuté úvery sumu prevyšujúcu poskytnutú istinu spolu vo výške 3.126,24 eur. Vo veci rozhodol Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 7Csp/227/2017-264 zo dňa 22.5.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/112/2019-321 zo dňa 20.2.2020, ktorý sa stal právoplatný dňa 26.3.2020.

Pokiaľ ide o exekučné konanie 82Er/310/2016, uvedené exekučné konanie sa viedlo u súdneho exekútora a predmetom bol exekučný titul, a to rozhodcovský rozsudok sp. zn. 664/06/15, vydaného Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov na zaplatenie 480 eur s prísl. Vo veci bolo vydané poverenie na vydanie exekúcie. Proti upovedomeniu o začatí exekúcie podal povinný námietky a následne prvoinštančný Okresný súd Prešov vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil, pretože dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Preto rozsudok vydaný na jej podklade je nulitým právnym aktom. Rozhodnutie bolo odvolacím Krajským súdom v Prešove pod č.k. 25CoE/46, 45/2018-136 zo dňa 27.6.2019 potvrdené.

V exekučnom konaní 70Er/286/2016 sa viedla exekúcia na vymoženie exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku spolu vo výške 1.709,01 eur. V tomto konaní v dôsledku neplatenj rozhodcovskej zmluvy bol návrh súdneho exekútora na vydanie poverenia zamietnutý.

Prvoinštančný súd na základe takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru o dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona 250/2007 Z.z. Zo strany žalobcu došlo k iniciovaniu súdneho konania z dôvodu vrátenia mu sumy bezdôvodného obohatenia, ktorú sumu považoval žalobca ako nedôvodne zaplatenú dodávateľovi finančnej služby. Okrem toho bol plne úspešný aj v exekučných konaniach vydaných na podklade rozhodcovských rozsudkov.

Prvoinštančný súd uviedol, že zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov oproti ust. § 13 ods. 2 OZ nestanovuje, právo na finančné zadostučinenie je dané, ak došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. dodávateľom. Pri určení výšky primeraného finančného zadostučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú a primerane aj funkciu preventívno-sankčnú. Nesmie byť tento nárok dôvodom na neprimeraný zisk spotrebiteľa. Prvoinštančný súd poukázal aj na existujúcu súdnu prax, podľa ktorej (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/127/2017) jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vyžaduje, je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovené týmto zákonom a osobitnými predpismi. Žiadnu inú podmienku, t.j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, zákon nevyžaduje. Dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa je v danom prípade ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany.

Súd riešil otázku, či dôvodom na priznanie primeraného zadostučinenia sú aj nároky z úspešných exekučných konaní. Dospel k záveru aplikujúc ust. § 44 Exekučného poriadku ods. 3, 2, ďalej § 45 zákona o rozhodcovskom konaní, že v danom prípade je namieste použiť § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa aj na exekučné konania, pretože súd v týchto konaniach skúmal rozhodcovskú zmluvu, a to podmienku, ktorá je naroveň postavená iným zmluvným podmienkam, pričom súd vyslovil neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, a preto spotrebiteľovi patrí primerané finančné zadostučinenie.

Pri neexistencii kritérií pri určovaní výšky finančného zadostučinenia súd dospel k záveru, že podstatnou je aj suma, o ktorú sa dodávateľ chcel na úkor spotrebiteľa obohatiť. V iných konaniach judikoval, že primerané finančné zadostučinenie by malo predstavovať aspoň 50 % zo sumy dodávateľom pôvodne neoprávnene získanej sumy. Prvoinštančný senát ustálené s potvrdením odvolacieho súdu priznáva za neprijateľnú zmluvnú podmienku pri neexistencii osobitných dôvodov v smere jej zvýšenia alebo zníženia, ktoré v danej veci nevidí, sumu 150 eur.

V prejednávanej veci tak súd mal za to, že primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000 eur zodpovedá uplatnenému nároku žalobcu. Táto suma predstavuje primerané finančné zadostučinenie 1.700 eur za konanie o bezdôvodnom obohatení a 2 x 150 eur za exekučné konania.

Pokiaľ sa týka námietky premlčania zo strán vznesenej žalovaným na uplatnenie tohto nároku, prvoinštančný súd dospel k záveru, požiadavka právoplatného deklarovania práv spotrebiteľa ako podmienka uplatnenia nároku na finančné zadosťučinenie neplynie. Ak čiastočnú paralelu použil aj situáciu v súvislosti s premlčaním nároku a uplatňovaním nároku pri pracovnoprávných veciach v súvislosti s neplatnosťou skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy, kedy nárok na náhradu mzdy z neplatného rozviazania pracovného pomeru môže zamestnanec uplatniť nielen súčasne so žalobou o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru, ale aj neskôr.

Prvoinštančný súd mal za to, že nárok v súvislosti s uplatnením primeraného finančného zadosťučinenia môže spotrebiteľ žalovať súčasne v určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky a tým by eliminoval riziko premlčania, ktoré začína plynúť od momentu určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo priznania iného nároku v súvislosti s prejudiciálnym určením neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Toto právo sa premlčuje uplynutím troch rokov.

Keďže nárok na primerané finančné zadosťučinenie začína plynúť právoplatnosťou rozhodnutia o úspešnom uplatnení práva spotrebiteľa, premlčí sa uplynutím troch rokov, žaloba bola podaná včas, pretože vo veci sp. zn. 7Csp/227/2017 bolo rozhodnuté konečným spôsobom dňa 26.3.2020, vo veci sp. zn. 82Er/310/2016 bolo rozhodnuté konečným spôsobom dňa 27.6.2019 a vo veci sp. zn. 70Er/286/2016 bolo rozhodnuté konečným spôsobom dňa 25.11.2020. Žaloba v prejednáwanej veci bola podaná 28.1.2021. Od žiadneho z uvedených rozhodnutí neuplynula všeobecná trojročná premlčacia lehota. Preto nároky premlčané nie sú.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V konaní úspešnou stranou sporu bol žalobca, a preto mu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Žalovaný v odvolaní tvrdil odvolací dôvod vyplývajúci z ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP.

Žalovaný uviedol, že namieta nepreskúmateľnosť a nedôvodnosť napadnutého rozsudku, pretože závery prvoinštančného súdu žiadnym spôsobom neodôvodňujú sumu 2.000 eur ako primerané finančné zadosťučinenie a zároveň rozhodnutie je odôvodnené všeobecnými závermi, ktoré nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Odôvodnenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia nemá s prejednávanou vecou spoločné absolútne nič. Súd prvej inštancie v odôvodnení ani len neuviedol, že by ním nešpecifikované rozhodnutia mali nejakú spojitosť či podobnosť so skutkovými stavom, o ktorom súd rozhodoval v tomto prípade. Prvoinštančný súd priznal žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie za dve exekučné konania po 150 eur. Záver je zmätočný, pretože exekučné konanie sa nedá subsumovať pod zmluvnú podmienku, ani pod neprijateľnú zmluvnú podmienku. Suma 1.700 eur za konanie o bezdôvodnom obohatení je neodôvodnená a nevyplýva ani, s čím táto suma má spojitosť.

Prvoinštančný súd pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia nevzal do úvahy, že primerané finančné zadosťučinenie je nárokom, z podstaty ktorého vyplýva jeho imateriálna povaha, čo znamená, že pri rozhodovaní o ňom nie je možné vychádzať z aspektov materiálnej povahy, keďže tieto sú základom pre uplatnenie iných nárokov, napr. náhrady škody (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/61/2018).

Prvoinštančný súd nezobral do úvahy žiadne individuálne skutkové zistenia, naopak, sám odôvodnil rozhodnutie paušalizovaným spôsobom.

Prvoinštančný súd nesprávne pristúpil aj k uplatnenej námietke premlčania, keď prvoinštančný súd pripustil podanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie už pri podaní žaloby vo veci, pričom v takom prípade závery prvoinštančného súdu o nepremľateľnosti nároku sú v zjavnom rozpore s dôvodmi.

Preto žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie, alebo aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

5. K odvolaniu sa žalobca vyjadril a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie potvrdil v plnom rozsahu.

6. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, vo veci nariadil pojednávanie, doplnil dokazovanie a zistil, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je potrebné zmeniť.

7. Predmetom uplatneného nároku žalobcu je primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov. Žalobca po správoplatnení čiastočného

zamietnutia uplatneného nároku aktuálne si uplatňuje nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000 eur.

Prvoinštančný súd žalobe vyhovel. Žalovaný namietal rozhodnutie prvoinštančného súdu jednak čo do výšky priznaného nároku a jednak čo do námietky premlčania. Na to, aby odvolací súd dal k odvolacím námietkam jasné stanovisko, vychádzajúc z viazanosti odvolacími dôvodmi, ale zároveň vychádzajúc z viazanosti skutkového stavu tak, ako ho zistil prvoinštančný súd, bol povinný už aj aplikujúc ust. § 390 CSP vo veci nariadiť pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP a zopakovať a doplniť dokazovanie vykonané pred prvoinštančným súdom, tak, aby bolo možné o uplatnenom nároku zákonným a spravodlivým spôsobom rozhodnúť.

8. Na nariadenom pojednávaní odvolací súd zopakoval dokazovanie vykonané pred prvoinštančným súdom vykonané predloženými listinami a zopakoval výsluch žalobcu.

Doplnil dokazovanie aj konečnými rozhodnutiami v pripojených spisoch 82Er 310/2016, 70Er 286/2016 a 7Csp 227/2017 a zistil, že žalobca podal žalobu na primerané finančné zadostučinenie na prvoinštančný súd dňa 28.1.2021. Žalobca v žalobe tvrdil, že si uplatňuje nárok na primerané finančné zadostučinenie za konanie vedené Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 82Er/310/2016 a 70Er/286/2016, kde v exekučnom konaní boli exekučnými titulmi rozhodcovské rozsudky a kde bolo konštatované zastavenie exekučného konania alebo zamietnutie žiadosti súdneho exekútora pre neprijateľnú zmluvnú podmienku spočívajúcu v neplatnej rozhodcovskej doložke. Ďalej si žalobca uplatnil nárok na primerané finančné zadostučenie za to, že v konaní 7Csp/227/2017 bolo konštatované porušenie práva spotrebiteľa a bolo mu vydané bezdôvodné obohatenie dodávateľa.

Žalobca v žalobe tvrdil, že v súvislosti s týmito konaniami mu vznikli problémy, ako napr. zablokovanie účtu, nezaplatenie pohľadávok z dôvodu zadržania finančných prostriedkov a podobne.

Tvrdenia žalobcu odvolací súd verifikoval aj v exekučných spisoch. Vo veci 82Er/310/2016 exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok RR 664/06/15, kde predmetom konania bol revolvingový úver č. 850012473, ktorú zmluvu uzatvoril dňa 18.6.2012 na 480 eur a tento riadne neuhrádzal. Poverenie na vykonanie exekúcie v tomto konaní bolo vydané dňa 22.9.2016. V dôsledku námietky povinného po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté o neplatnosti rozhodcovskej doložky a exekučné konanie bolo zastavené.

Z exekučného spisu 70Er/286/2016 odvolací súd zistil, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok RR603/06/15, ktorý sa týkal revolvingového úveru č. 8300050509 zo dňa 20.9.2012. Žalobca získal revolvingový úver vo výške 1.500 eur. Poverenie na vykonanie exekúcie v tomto exekučnom konaní nebolo vydané, avšak bol zamietnutý návrh súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Vo veci 7Csp/227/2017 si uplatňoval žalobca vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré žalovaný získal z dôvodu, že revolvingové úvery boli určené za bezúročné a bezpoplatkové, pričom uvedené sa týkalo revolvingovej zmluvy zo dňa 30.5.2012 č. 8500012471 na 1.500 eur, revolvingovej zmluvy zo dňa 18.6.2012 č. 850012473 na 480 eur, ktorá bola napokon aj predmetom exekúcie 82Er/310/2016, revolvingovej zmluvy zo dňa 20.9.2012 č. 850050508, kde mu bol poskytnutý úver 1.500 eur a revolvingovej zmluvy zo dňa 20.9.2012 č. 850005059 na 1.500 eur, ktorá bola predmetom exekúcie 70Er/286/2016.

Z výsluchu žalobcu pred prvoinštančným súdom bolo zistené, že žalobca v rámci exekučného konania mal určité potiaže, pretože mu zablokovali účet a bola voči nemu vedená exekúcia s tým, že finančne mu pomohla jeho matka. Nemal prístup k vlastným peniazom aj napriek tomu, že bol zamestnaný. Vyšlo najavo, že žalovaný najprv potvrdil žalobcovi, že voči nemu nemá žalobca žiadne dlhy, neskôr, po určitom čase sa postoj žalovaného zmenil a začal od žalobcu vymáhať ďalšiu sumu. Žalovaný tieto okolnosti nepoprel, dokonca nenavrhol na uvedené vykonať žiaden dôkaz, pojednávania sa nezúčastnil. Žalovaný sa žalobcovi prostredníctvom rôznych osôb vyhrážal, že príde o dom, telefonovali mu do práce. Úvery, ktoré v minulosti od žalovaného mal zaplatil z úveru, ktorý mu poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. Tým, že následne mu žalovaný v exekúcii zablokoval účet spôsobilo, že začal meškať s úhradou tohto úveru v Slovenskej sporiteľni. V banke žalobcovi, vzhľadom na vzniknutú situáciu poskytli odklad splácania úveru na pol roka.

Odvolací súd zistil, že toto obmedzenie nakladať s vlastnými finančnými prostriedkami sa týkalo úveru 8500012473, kde v rámci exekučného konania sp. zn. 82Er 310/2016 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie a následne bola exekúcia riadne vedená. V ďalšom exekučnom konaní už poverenie vydané nebolo, a preto súdny exekútor kompetenciu na obmedzenie nakladania s účtom žalobcu nemal (70Er 286/2016).

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu, zhodne s právnymi závermi prvoinštančného súdu, odvolací súd vec právne posúdil podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z.

Základ uplatneného nároku odvolaním žalovaného nie je napadnutý, ale na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu vo vzťahu k základu uplatneného nároku odvolací súd poukazuje už na ustálenú rozhodovaciu prax, ako aj názor najvyšších súdnych autorít (rozsudok NS SR sp. zn. 6Cdo 127/2017). Jediným predpokladom, ktorý ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi.

Z obsahu vykonaných dôkazov jednoznačne vyplýva, a tieto okolnosti namietané v odvolaní ani nie sú, že žalobca, a to aj v exekučnom konaní, ale aj v civilnom sporovom konaní namietal, resp. ex offo bolo prihlíadané na neprijateľné zmluvné podmienky a bolo konštatované porušenie práva dodávateľa na úkor spotrebiteľa.

10. Spornou ostala otázka výšky tejto náhrady. Aj na rozhodovanie o výške finančnej náhrady sa postupne vyvinula súdna prax a aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí R 48/2022 (uznesenie sp. zn. 7Cbo 92/2021) judikoval, že pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatní na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 piata veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu.

Určenie výšky nemajetkovej ujmy je predmetom voľnej úvahy súdu, a preto musí v každom jednom prípade vychádzať z úplného skutkového stavu a v tomto rámci sa opierať o konkrétne preskúmateľné hľadiská. Len za dodržania uvedeného predpokladu možno vytvoriť záruky, že určením výšky priznaného finančného zadosťučinenia dôjde k zákonom požadovanému zmierneniu, resp. kompenzácii formou nároku žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

11. Odvolací súd, na rozdiel od prvoinštančného súdu, nie v celom rozsahu zdieľa úvahu prvoinštančného súdu o priznaní finančného zadosťučinenia vo výške 2.000 eur, kde exekučné konania prvoinštančný súd ohodnotil primeraným finančným zadosťučinením po 150 eur a základné sporové konanie na 1.700 eur.

Pokiaľ sa týka exekučných konaní, tieto exekučné konania nie sú totožné. Exekučné konanie 82Er 310/2016, kde exekúcia bola zastavená pre neprijateľnú rozhodcovskú doložku, bolo konanie, v ktorom sa exekúcia súdnym exekútorom na základe vydaného poverenia na vykonanie exekúcie riadne viedla a súdny exekútor v súlade s Exekučným poriadkom vykonával všetky zákonom dovolené úkony, teda aj obmedzil právo žalobcu nakladať so svojim majetkom. Tu je potrebné vyhodnotiť aj súvisiacu výpoveď žalobcu, ktorý potvrdil, že za ním chodil pracovník exekútora, resp. že so svojim majetkom nakladať nemohol. Situácia žalobcu vo vzťahu k tejto exekúcii bola neporovnateľne horšia, pretože svoje práva musel vo väčšej intenzite chrániť a brániť nástrojmi, ktoré dáva povinnému k dispozícii Exekučný poriadok. Povinný na obranu musel v exekúcii vystupovať aktívne, a ako to vyplýva zo zákona a zo spisu, včas postup súdneho exekútora musel napadnúť námietkami.

V exekučnom konaní 70Er/286/2016, kde poverenie na vykonanie exekúcie nebolo vydané, súdnemu exekútorovi žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá. V tejto exekúcii sa nedostalo exekučné konanie do štádia, kedy by bol žalobca už obmedzovaný na svojich právach a obmedzovaný v nakladaní so svojim majetkom. Svoje spotrebiteľské práva sám iniciatívne nemusel brániť. Súd na neprijateľné zmluvné podmienky prihliadal ex offo.

Preto nie je možné v rámci úvahy súdu pristúpiť k rovnakému priznaniu primeraného finančného zadosťučinenia, kedy primeranosť požadovaného zadosťučinenia vychádza priamo z názvu inštitútu uplatňovaného žalobcom. Preto po vykonanom dokazovaní odvolacím súdom a po úvahe odvolacieho súdu tento dospel k záveru, že primerané finančné zadosťučinenie za konanie 82Er/310/2016 musí zohľadňovať náročnosť obrany spotrebiteľa voči dodávateľovi, vzhľadom na to, že konanie sa dostalo až za štádium vydania poverenia na vykonanie exekúcie a v tomto prípade je primerané priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150 eur. Konanie 70Er/286/2016 nebolo tak náročné vo vzťahu k aktivite spotrebiteľa, kedy spotrebiteľ na svojich právach obmedzovaný nebol a ex offo došlo ku kontrole exekučného titulu a rozhodnutie súdu o nevydaní poverenia súdnemu exekútorovi zabránilo akémukoľvek vplyvu exekučného konania na majetok a dispozíciu s týmto majetkom žalobcovi. Preto v tomto prípade primerané je finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur.

Vo vzťahu k sporovému konaniu sp. zn. 7Csp/227/2017 odvolací súd konštatuje, že predmetom uplatňovaného bezdôvodného obohatenia žalovaného boli 3 revolvingové úvery poskytnuté žalobcovi

v priebehu niekoľkých mesiacov (máj, jún, a 2x v septembri), kedy dva z týchto revolvingových úverov boli predmetom aj exekúcie. Žalobca na to, aby nezákonným zásahom do jeho majetkových práv, musel podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, kde došlo bez akýchkoľvek pochybností ku konštatovaniu porušenia práv spotrebiteľa a kde spotrebiteľovi bolo vydané bezdôvodné obohatenie, ktoré spoločnosť Profi Credit Slovakia, s.r.o. chcela na jeho úkor získať vo výške 3.126,24 eur. Vzhľadom na uvedené okolnosti a na to, že žalobca musel vyvinúť aktivitu a sám sa brániť žalovanému ako dodávateľovi, odvolací súd dospel k záveru, že výška primeraného finančného zadosťučinenia v sume 400 eur zodpovedá jeho aktivitám a snahe o prinavrátenie finančných prostriedkov, u ktorých hrozilo, že o tieto príde v dôsledku nezákonného konania dodávateľa pri uzatváraní revolvingových úverov.

Odvolací súd zohľadnil nielen okolnosť, že žalobca musel vyvinúť aktivitu na získanie bezdôvodne zaplatených finančných prostriedkov späť do vlastného majetkového portfólia, ale aj okolnosť, že žalovaný uzatváral so žalobcom revolvingové úvery vo veľmi krátkych časových úsekoch aj napriek tomu, že mal a mohol vedieť, vzhľadom na skúmanie bonity žalobcu, že splácanie týchto úverov bude problematické. K tomuto sa nakoniec vyjadril aj žalobca na pojednávaní, keď odvolaciemu súdu tvrdil, že pôvodne si chcel zobrať jeden väčší úver od žalovaného, ale pracovníčka mu povedala, že to nie je možné a požadovanú sumu rozdelila na viacero (3) menších úverov.

Vzhľadom na uvedenú úvahu odvolacieho súdu a vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 400 eur je daný konaním 7Csp 227/2017.

Spolu preto nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie predstavuje 650 eur (150 + 100 + 400).

12. Pokiaľ sa týka námietky premlčania, žalobca namietal, že prvoinštančný súd túto námietku nevyhodnotil správne. Len na zdôraznenie a na to, aby nedošlo k zmätočnému výkladu plynutia premlčacej doby platí, vzhľadom na hypotézu vyplývajúcu z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., že tento nárok vzniká, pokiaľ dôjde k splneniu predpokladu úspešného uplatnenia práva. Úspešné uplatnenie práva znamená, že vtedy si spotrebiteľ môže uplatniť primerané finančné zadosťučinenie.

V danom prípade úspešné uplatnenie práva tak, ako to uviedol prvoinštančný súd, nastalo vo vzťahu ku konaniu 82Er/310/2016 dňa 27.6.2019, kedy exekúcia bola právoplatne zastavená, vo vzťahu k exekučnému konaniu 70Er/286/2016, kedy exekučné konanie bolo právoplatne zastavené dňa 25.11.2020 a v spore sp. zn. 7Csp 227/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia, dňa 26.3.2020, kedy taktiež bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie. Od týchto momentov, teda od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo úspešne uplatnené právo žalobcu na súde, plynie všeobecná trojročná premlčacia doba, počas ktorej žalobcovi vzniká nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Keďže v danom prípade žaloba bola na súd podaná dňa 28.1.2021, v ani jednom prípade všeobecná trojročná lehota neuplynula, a preto žalobca podal žalobu včas.

13. Preto odvolací súd podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil a čiastočne uplatnenému nároku vyhovel a vo zvyšku nárok ako nedôvodný čo do výšky zamietol.

14. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. Keďže odvolací súd menil rozhodnutie prvoinštančného súdu, rozhodoval o celých trovách konania tak, že priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu z prisúdenej sumy, vzhľadom na to, že rozhodovanie záviselo od úvahy súdu. O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tejto veci.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

2

17CoP/17/2016

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).